

Z NEBRASKY

Následkem neutěšeného výtěžku z poslední státní výstavy, což bylo zaviněno hlavně špatným počasím, státní rada zemědělská jala se šetřit. Služné sekretáře, W. R. Mellora, sníženo bylo na jeho vlastní návrh s \$3,000 na \$2,500 ročně a členové mají dostávat \$1 denně po dobu konání povinnosti a mimo to má jim býti hrazeno jízdné. Starí členové zemědělské rady byli skoro všichni znovuzvoleni, ale na místo C. H. Gustafsona z Mead zvolen byl J. D. Haasik z Butler okresu.

V Nebraska City konán byl počátkem týdne sjezd dobrovolných hasičů ze státu a více než 450 se jich účastnilo. Sjezd v příštím roce konán bude v Crawford.

Alfred Larsen, jenž byl nalezl na Dumbellově řeni 16. prosince s oběma nohama omrzlýma, musel podstoupiti amputaci obou údů v nemocnici ve zmíněném městě.

Předseda vrchního soudu státního, Conrad Hollenbeck, jenž teprve před třemi týdny, nastoupil úřad, zemřel ve čtvrtek časně ráno ve svém bytě v hotelu Lindell v Lincolnu. Čítal 67 roků věku. Churavěl posledních čtrnáct měsíců, jsa stížen Brightickou nemocí a vícekrát nucen byl zanechat na čas práce na distriktním soudu v obvodu, který tvoří okresy Dodge, Platte, Colfax, Merriek, Nance a Boone. V tomto distriktu sloužil šestnáct roků a poděkoval se v prosinci po svém zvolení za předsedu vrchního soudu státního. V oné hodnosti pouze dvakrát zasedal, a sice 7. a 8. ledna, načež nucen byl ulehnutí následkem prudkého záchvatu choroby, na niž tak dlouho trpěl. Zesnulý zanechal po sobě manželku a syna, jenž bydlí ve Forsyth, Mont. Uprázdněné místo bude obsazeno guvernérem Moreheadem. Tělesné pozůstatky Hollenbeckovy byly dopraveny do Fremontu, kde konán pohřeb v neděli odpoledne. Conrad Hollenbeck narodil se na farmě v okresu Potter v Pensylvánii, v 1848. Po navštěvování obecné školy a kolleje, vystudoval práva a prakticky začal provozovati v 1871 v Coopersport, Pa. Do Nebraska se přistěhoval v 1877 a po celý ten čas bydlil ve Fremontu. V r. 1890 byl zvolen okresním návladním Dodge county, v kterémžto úřadě sloužil až do 1895, kdy zvolen byl distriktním soudcem. Předsedou vrchního soudu státního byl zvolen v loňském měsíci listopadu. V pondělí oznámeno z Lincolnu, že guvernér jmenoval na místo Hollenbeckovo A. M. Morrisseyho, svého bývalého soukromého sekretáře a dosavadního příručího generálního návladního. Morrissey narodil se ve státě New Yorku před 45 léty, do Nebraska se přistěhoval v r. 1893 a domov jeho jest ve Valentine, několi posled-

ních několik roků bydlil v Lincolnu. Jest svobodn a byl advokátem skoro dvacetpět roků.

Z národního stanu protihostinské ligy ve Washingtoně bylo oznámeno, že v příštím roce energetická kampaň bude vedena v našem státě. S hlavní prací se počítá na místní temperenční organizace, avšak vrchní dozor bude veden z Washingtonu.

Do obvodu firmy Bonbright & Bunte v Cortland vedrali se zloději v noci se středy na čtvrtek a odnesli asi za \$1,000 klenotů a hedvábí. Až dosud není po nich stopy.

Dr. Kigin, dosavadní státní zvěrolékař, poslal minulý čtvrtek svoji resignaci Dobytkářské zdravotnické radě, jež byla ihned přijata a na místo Kiginovo doporučen J. S. Anderson, zvěrolékař ze Seward. Dr. Kigin byl v úřadě po dva roky a v poslední době docházelo k častým neshodám mezi ním a svrchu zmíněným tělesem.

Ve svém domově v Princetone, Kan. zemřel minulý týden A. A. Peterson, bývalý mayor westpotský. Čítal 62 roky věku a do země této se přistěhoval ze Švédska.

T. N. Waggoner byl na místě usmrcen ve čtvrtek večer kolem 7 hod., když automobil, v němž jel, se převrhl na vršku asi čtyři míle severně od Valentine. Jeho bratr řídil automobil a on a jeho žena s dítětem byli ostatními členy družiny, která jela z rezervace Rosebud do Valentine. Tito tři posledně zmínění vyvázli bez úrazu.

Walter F. Sammons, bývalý šerif okresu Buffalo a podplukovník ve státní milici, jenž byl u svěřen z loupeže na poště v Kearney zároveň s Delbertem Smithem, klerkem tamtéž, jenž si nyní vysluhuje trest v okresním vězení v Buffalo county, nemohl si opatřit peněžní prostředky na odvolání se k nejvyššímu soudu Spojených Států, a odejel v sobotu do Omahy a odtamtud do Leavenworth, Kan., kde nastoupí trest. Sammons praví, že bylo mu velmi ukrivdno, že se zločinu nedopustil a že po vysloužení trestu vrátí se do Kearney v naději, že jeho nevina svým časem na jevo vyjde.

Mayor a městská rada v Norfolk u odepřeli vydati rozhodnutí o vině neb nevině městského návladního A. J. Koenigsteina, jenž byl obviněn, že přijímal úplatky od držitelů neřestných místností, ale požádala jej o resignaci z toho důvodu, že jeho setrvání v úřadě nebylo by na prospěch města. Koenigstein vydal prohlášení, v němž praví, že tímto rozhodnutím městské rady bylo mu ukrivdno, že buď měl býti usvědčen nebo ospravedlněn.

Tento týden od 18. ledna obhájalo se v Pender soudní přelíčeni u distriktního soudu, před kterým postaven byl John Sanford, ob-

žalovaný z vraždy krajana Franka Krajce, dne 5. list. 1914, a pro pokus znásilnění pí. Krajčové, když se byl zločince prvního činu dopustil. Přelíčeni bylo velmi senzacním a obecenstvo v velikém počtu se ho až do samého konce účastnilo. Dne 22. ledna o 11:30 skončil výslech svědků a případ vložen v ruce porotců, kteří teprve v 9:30 hod. večer — tedy po desíti-hodinové poradě — rozsudkem: "vinen z vraždy prvního stupně" vynesli — načež distr. soudce Guy T. Grawes vrahovi vyměřil doživotní žalář ve státní káznici v Lincoln, kam šerif, Pat Dorsey, ještě dnes Sanforda dopravil.

PŘED OSMATŘICETI LETY A NYNÍ.

Píše Jan Horký, Farwell, Neb.

Mezitím co jsem tak utíkal za onou postavou, kterou jsem v malé vzdálenosti již viděl, strhl se od severu velmi prudký vítr, tak že mi téměř svoji prudkosti oči oslepl.

Následkem onoho větru a hustých tmačerných mraků, které se proháněly po obloze, se utvořila taková tma, že nebylo skoro ani na krok viděti. Na to se dalo do pěkného deště a tu si může každý čtenář sám pomyslit, že to bylo nemilým být tak tomu žilvu vystaven na pospas. Slepici aneb kvočné, kterou jsem poňad ještě opatroval, se ta nepohoda mnoho nezamlouvala a když jí ta plískanice začala šlehat do očí, počala sebou močeně šubati a křičeti, tak že jsem byl nucen jí vsunout pod kabát, aby se drobet uklidnila. Za druhé také jsem měl strach, aby jí nepřešlo sezení. Na štěstí děš ani vítr tuze dlouho netrvaly, neb se to s tím větrem nějak tuze zčerstva přehnal. Mračna, která byla rozptřena skoro po celé obloze, se rozdělila na dvě strany, tak že se začaly na obloze ukazovati sem tam hvězdičky. Bylo to ale mé štěstí, že na západě se dost brzy vyjasnilo, tak že jsem mohl před sebou ještě drobet viděti a onu postavu, kterou jsem před chvílí spatřil, následovati.

Běžím tedy tím směrem přes kopece a úžlabiny, nedbaje toho, že jsem měl již plné boty vody, neboť tráva byla místy až nad kolena vysoká, tak že po tak vydatném dešti se utvořila pěkná rosička, která moje trepy, jež měly ke všemu sem tam díru, dlouho nevzdorovaly. Ale nedbaje ničeho oné nepohody, stále jen v tu stranu hledím, jestli by se mi ještě jednou podařilo onu postavu spatřiti. Což se mně také po malé chvíli podařilo, neboť záhadnou postavu jsem opět spatřil. Běžím tedy přímo za ní, nerozmysleje se, co jest to za člověka, jen abych se mohl zbavit té příšerné noci v neznámé této pustině. Když jsem se konečně přiblížil k tomu člověku tak asi na padesát kroků, tu jsem na něho začal volati, neboť jsem si myslel, je-li to dobrý člověk, že se mi též ozve.

Toť se rozumí, že jsem na něho volal po česku, ježto jsem jinak ještě neuměl. Aeh, hádej, etenář, jakou odpověď jsem obdržel? Ryčel českou. Nechtěl jsem ani téměř svému sluchu věřiti. Až tu pojednou zase určitěji již uslyším volání — pojď sem v tuto stranu — zde jsem! Tu tedy jdu po hlasu, až jsem se ocitl před postavou, po které jsem tak močeně toužil. Na první pohled a zároveň po hlasu jsem hned uhádl, kdo to asi je. Byl to pan Matěj Suchánek, kterého jsem dobře znal ze staré vlasti. Shledání tímto byl jsem tak radostí dojat, že jsem skoro až srazil. Předně by mně bylo ani ve snu nenapadlo, že bych se byl mohl s tak dobrým člověkem v té době sejtí.

Pana Suchánka jsem dobře znal ze staré vlasti, původně on bydlil v té samé vesnici co my — v Josefodurfu, v kraji českosaském. Po malé přestávce se mně pan Suchánek začal vyptávati, či že jsem a jak jsem se v této místě tak v poslední čas dostal. I já jsem se mu vše s dychtivostí vyprávěti, a než bych ovšem byl věděl, kudy jsem vlastně celý den chudil. A tak nám cesta zvolna ubíhala, aniž bych se byl ptal kam jíme aneb kudy jdeme; samou radostí jsem totiž ani nevěděl, co mám říkati, proto jenom na otázky, panem Suchánkem mi kladené, jsem tak zvolna odpovídal.

Ale v duchu jsem měl myšlenky všelijaké; za jedno, že jsem na- kol tak dobrého ochránce a za dru-

hé, že jsem se zbavil té trapné noci, která mě očekávala a děsila. — Zvolna jsme tedy kráčeli ku předu a při tom jsme pořád něco hovořili, takže nám cesta nepozorovaně mījela, až jsme se pojednou ocitli u obydlí pana Suchánka. — Nežli však jsme vstoupili do obydlí pana Suchánka, tak jsem se jej otázal, jestli tam někde na blízku nebydlí pan Jan Holeček, můj strýc, o němž jsem již dříve věděl, že dosti blízko sebe bydlí. Dostal jsem tedy odpověď od pana Suchánka, že Jan Holeček bydlí dost na blízku, ale abych ráději šel s ním do příbytku a zůstal u nich přes noc. Druhého dne, že prý mne dovedou, aneb ukážou cestu k mému domovu.

Já ale jsem se přemluvit nechtěl dát, abych totiž zde přes noc zůstal a měl jsem jenom namířeno k mému strýci se dostat. Tedy p. Suchánek ještě byl tak dobrý, že mě vyvedl a okázal mně obydlí p. Jana Holečka. A tak tedy jsem se ještě dostal na noc k mému strýci. Když jsem tam přišel, to bylo nějakého vyzpívání jako — kde jsem se tam zval tak pozdě večer, když jsme teprve jenom asi čtyři dny v Americe! Tu jsem ovšem musel s barvou ve a říci, že jsem po celý den bloudil a co jsem tak ještě před nimi stál, tu se mne te- ta otázala, co to držím pod kabátem? Já jsem jí na to pravil, že jest to slepice, ale že nevím, je-li živá, aneb mrtvá, ježto se již téměř ani nehýbala. Teta ji ode mne vzala a odnesla ji na hřád a když přišla nazpět, tak mně u- chystala večeři, a já jsem se s chu- tí pustil do jídla. Neboť mi to již v útrokách začalo povážlivě kru- četi, tak že po dobré večeři se mi kapitálně ulevilo.

Strýc se mne stále ještě ptal, kudy jsem tak mohl celý den chodit, a tu pokud se mhu pamato- vat, nepřetržitě jsem mu odpoví- dal. Až tu pojednou se mi začaly oči zavírat a při tom jsem také floukl špačky. Když pak teta vi- děla, že se nemohu spaní ubránit, tak mně odvedla na lůžko, při čemž mi všichni přáli pěkný sen. (Pokračování.)

SHELBY, Neb., 15. ledna '15. — Čtená redakce Pokroku! Předně přijmete částku, co jsem povinnován na "Pokrok" a "Venkov" a za premii bych si přál kalendář "Amerikan" a semena. Přicházím sice trochu pozdě, ale říkají: "lépe pozdě, jako nikdy!" Dále osměluji se též několik řádků napsat do vašeho časopisu a doufám, že tento můj první dopis uveřejněn bude. Na prvním místě vám musím sdělit, že jsem se právě navrátil z Oklahomy, kde jsem dlel návštěvou u švagrů Jana a Karla Pechů. Odjel jsem tam dne 9. prosince. Když jsem vyjžděl z Lincolnu, tak zde sněžilo a byla zima. Myslel jsem si, nu ať, však ve vlaku nezmrzu a tam až přijedu, zahodím kožich a čepici a budu nosit slaměňák. Ale chyba lávky, dorazil jsem tam bez vši nehody. Dne 10. prosince slezl u Enid z vlaku a již vidím známou tvář — švagra Karla, který nám přijel do Enid naproti; potřásl jsem si pravice a co tak rozhlížím se po městě, poctil jsem, že mne jaksi mrazil. Až teď si teprv vzpomenu — kýchá šlaka — vždyť jsem přece v Oklahomě, snad mne tady není zima? A věru, zde vál severák, jako u nás v Nebrasee. Co se týče počasí, tu myslím, že jest jako v Nebrasee. Dlouho jsem se ale nezdržel, neboť jsem pospíchal, abych byl do Vánoce doma. O oklahomských pozemcích se rozepisovat nebudu, ježto jsem se tam dosti dlouho nezdržel a zároveň mnoho jsem toho neviděl. Posrhuje pojednu v létě, abych toho více viděl a krajinu lépe seznal, pak také budu moři více toho se etenář sdělit. Švagrům v Oklahomě srdečně děkuji za pohostění, až přijedete do Nebraska, tak vám to oplátím. Črošu jsem zde měl dobrou a ce- ty jsou také dobré — pšenice \$1.25, kukurice 90c, oves 44c, tak jsem spokojen. Souzeď se má me samé Nauce, tak o válec se ne- smím mnoho zmiňovat, neboť jest sle! Mnohý ten souzeď říkne, ať se bijou, když mají chuť, ale jak si mysli v duchu, to si každý do- mysli. No, musím již přestat, a bych nebral mnoho místa. Zdravím všechny etenáře a etenářky. S etem Karel Šelby.

SWANTON, Neb., 13. ledna 1915. — Čtená redakce Pokroku! — Předně přijmete ode mne srdečný pozdrav i s celou vaší rodinou (někdo říká celý personál). Přiložený naleznete "Money Order" na \$3.50 — \$1.50 na Pokrok, 30c na kalendář Amerikan a \$2.00 pro srbské ranění. Lituji, že nemohu dát více, ježto jsem nebyl mezi těmi šťastnými, abych byl sklídl několik tisíc bušů pšenice. Měl jsem oseto 130 akrů, a pšenice držela se až do 23. a 24. dubna, ale pak hynula. Na každého pohod- něho, který mnohdy neeche ani o- rat, Bůh si vzpomenu, kdežto ale kdo měl připravené pole, žádnou pšenici neoklídil, neboť vítr vše sebral. V strništi ale, neb v tvrdě zemi pšenice byly. Nu, jaká po- moce musíme doufat, a nikoliv zoufat. Tuto dobu počasí máme dosti pěkné, dobytek se pase na té naší dobré bývalce každý den a vyhlíží celkem hezky. V úctě váš Jos. Novák.

Kovář nad kovářička. A takovým ko- vářem, od hlavy do paty, nyní je a bude Česko-Americký Venkov. Sou- sed bude vám povděčným, když to- ho kováře mu odporučíte.

"Pokrok" a za premii si přeji, by- ste mi laskavě co nejdříve zaslali kalendář Amerikan. Večeři jsou nyní dlouhé, tak aspoň budu mít co čísti. Zároveň Vás žádám, by- ste mi prominuli, že jsem se s předplatným poněkud opozdil. Váš stalo se tak jediné proto, že jsem měl ještě jiné veliké platy na na starosti. Po čtyři roky měli jsme zde totiž špatné úrody a te- prve až loňský rok jsme přece tro- chu sklídili, tak že nyní jest mno- ho dlouh, ježt jsme za minulá čty- ři léta nadělali, ku placení. — Po- časí máme zde celkem dobré, a- koliv prosince byl dosti zimavým. Váš leden až doposud byl dosti dobrým; sněhu v poli leží asi na 4 palce, cesty ale jsou celkem u- spokojivé. Přeje Vám vše dobré, znamenám se Vás

Jan Dušek.

SWANTON, Neb., 13. ledna 1915. — Čtená redakce Pokroku! — Četl jsem ve vašem minulém čísle zprávy ze Swanton a tu s chlouboou potvr- zuji, že jsme zde skutečně založili "Vzdělávací Klub Komenský" a sice číslo 28. Jest ovšem posud malé číslo na takové české okolí, jakým se česká osada Swanton honosí. Vy pak Češi, jimž k plá- či bylo při naší zábavě, že tak málo českých tváří jste tam vi- děli, vězte, že mně i celému našemu milému klubu je to velice líto, ne- boť myslili jsme a ještě pevně doufáme, že máme více dobrých Čechů v okolí Swanton než Irčanů a Němců. Však podle udání vašeho dopisovatele jsou zde asi samí Irčané a Němci. Musím vám ro- vněž sdělit, že jsem byl a trvám hrdým na náš klub, neb nejen že se přiučím lépe česky mluvit, ale i trochu lépe číst a psát v milé naší mateřské řeči. Dále podot- kýkám, kdyby ti starí Češi z hro- bí vstali a na nás popatřili, věru, že by nám ruce podali s potěšením nad tím, že cheeme a na důkaz to- ho se přiučujeme tu milou ma- teřštinu proateč našich udržeti. To však nám dle svého dopisu zpravodaj zdejší závidí a to pro mlaheřnou příčinu. Ohledně po- řádku v zábavě a onoho novináře zdejšího, dobře již slé. Fitlova v posledním čísle Pokroku objasnila. Co se týče pochvaly v zdejším angl. časopisu, za tu zajisté jsme mu povděčni a díky zavázání za to, že naše zprávy o činnosti klub- u otiskuje. Zprávy zdejšimu ča- sopsisu dodává k tomu cili zvolená naše dopisovatelka, slé. Sadie Krajníková. — Tento můj dopis jest pouze ohrázením, neboť klub měl, má a bude mít vždy poctivé snahy, aby vytknutému cíli čes- né dostal a mohl na ovoce vyko- nané práce s hrdostí pohlízet. Zpravodaj pak sezná, že není rad- no se ukvapovat. Děkuje vám za otištění dopisu, znamenám se s vřelým pozdravem na etenáře to- hoto listu

Miloslav Šťastný, jeden z výboru poslední zábavy.

MODOC, Kans., 13. ledna 1915. — Čtená redakce Pokroku! — Předně přijmete ode mne srdečný pozdrav i s celou vaší rodinou (někdo říká celý personál). Přiložený naleznete "Money Order" na \$3.50 — \$1.50 na Pokrok, 30c na kalendář Amerikan a \$2.00 pro srbské ranění. Lituji, že nemohu dát více, ježto jsem nebyl mezi těmi šťastnými, abych byl sklídl několik tisíc bušů pšenice. Měl jsem oseto 130 akrů, a pšenice držela se až do 23. a 24. dubna, ale pak hynula. Na každého pohod- něho, který mnohdy neeche ani o- rat, Bůh si vzpomenu, kdežto ale kdo měl připravené pole, žádnou pšenici neoklídil, neboť vítr vše sebral. V strništi ale, neb v tvrdě zemi pšenice byly. Nu, jaká po- moce musíme doufat, a nikoliv zoufat. Tuto dobu počasí máme dosti pěkné, dobytek se pase na té naší dobré bývalce každý den a vyhlíží celkem hezky. V úctě váš Jos. Novák.

Miloslav Šťastný, jeden z výboru poslední zábavy.

MODOC, Kans., 13. ledna 1915. — Čtená redakce Pokroku! — Předně přijmete ode mne srdečný pozdrav i s celou vaší rodinou (někdo říká celý personál). Přiložený naleznete "Money Order" na \$3.50 — \$1.50 na Pokrok, 30c na kalendář Amerikan a \$2.00 pro srbské ranění. Lituji, že nemohu dát více, ježto jsem nebyl mezi těmi šťastnými, abych byl sklídl několik tisíc bušů pšenice. Měl jsem oseto 130 akrů, a pšenice držela se až do 23. a 24. dubna, ale pak hynula. Na každého pohod- něho, který mnohdy neeche ani o- rat, Bůh si vzpomenu, kdežto ale kdo měl připravené pole, žádnou pšenici neoklídil, neboť vítr vše sebral. V strništi ale, neb v tvrdě zemi pšenice byly. Nu, jaká po- moce musíme doufat, a nikoliv zoufat. Tuto dobu počasí máme dosti pěkné, dobytek se pase na té naší dobré bývalce každý den a vyhlíží celkem hezky. V úctě váš Jos. Novák.

Kovář nad kovářička. A takovým ko- vářem, od hlavy do paty, nyní je a bude Česko-Americký Venkov. Sou- sed bude vám povděčným, když to- ho kováře mu odporučíte.

Dr. V. Anyž, lékař a ranhojč

bývalý volavce kliniky dvořanské v Praze, prof. dr. Pavlíka pro samo- cit kanké a chirurgické kliniky prof. dr. Kukulky v Praze. Léčí všechny ženské a starostlé onemoc.

Léky a vlastní laboratoře našlou se na pokládku. 1008 Blue Island Ave., Chicago, Ill.

!! LUXUS BAR !!

Jno. M. Fixa majitel, č. 111 sev. 16. ul., naproti poště. Výtěčné Krugovo "cabinet" pivo stále na šepu. Na skladě všeho druhu import. a domácí li- hoviny, znamenatá vína, jemné doutníky. 6-1f.

Pěkně zařízený HOSTINEC

vlastní **Frank Semerád** 16. a William ulice, Omaha, Neb. Výtěčný Metzův ležák, jakož i pra- vě importované pilsenské stále na šepu. Korbelova vína a nejlepší lihoviny prodává i ve velkém. — Chutný zákusek stále při ruce.

7% a podíl z výtěžku

jsou zaručeny těm, kdož si uloží peníze u této společ- nosti. 8 1/2% na původní hodnotu byla roční sazba dividend po poslední dva roky. Míteli peníze, že Vám přiná- sí zisku méně než 7%, vyplátí se Vám vyšetřit příležitost, již tato společnost ukidatelům peněz nabízí. Píste svému krajanu p. John C. Rychnovskému, kterýž jest naším zástupcem a on s radostí přijde a Vám vše ohledně této společnosti a jejího obchodu vysvětlí.

Adresujte: Care of **BANKERS REALTY INVESTMENT COMPANY** Ground Floor Bee Bldg. OMAHA, NEB. Telefon: Douglas 2926 26-3

Chcete se naučiti

anglicky za tři měsíce? — Objednejte si u nás učeb- nici profesor^u Zmrhala:

'Anglicky snadno'

Pouze 50c. poštou 55c **POKROK PUBLISHING CO.,** 1417-19 So. 13. Str., Omaha, Nebr.

FRANK BRODIL

majitel feznického a uzenářského závodu. 1250 1/2. 13. ul. Tel. Doug. 4333, Omaha Nejlepší a nejčerstvější zboží stále na skladě. O pravdivosti toho svědčí neustálé vzrůstání kruhu zákaznictva. Přesvědčte se!

6 1/2% PRVNÍ Markyče

NA PRODEJ Na nové domovy — chňáši \$100 do \$2,500. Pate nebo zastavte AMERICAN SECURITY CO. 17 - Douglas St. OMAHA

Dr. Chas. Rosewater český lékař

Úřadovna: 210 Bee Bldg., OMAHA. Odě. hodiny — 11 do 12 hod. dopol. 2 do 4 odp. 1:30 do 4 odp. V nedělí: 10 do 12 hod. dopol.

Service Complaints Should be Specific

Our telephone service must be prompt and accurate. This is the stand- ard we endeavor to ac- complish, but we must have the co-operation of every subscriber.

We want specific re- ports of unsatisfactory service. We can do noth- ing with such a complaint as the "service is bad."

Clearing the Trouble

In making a complaint, please give us your telephone number, and tell us just what hap- pened and at exactly what time. When we get definite information we can take off our coats, roll up our sleeves and get right after the trou- ble and remedy it.

Business Is Bettered by Bell Telephone.

NEBRASKA TELEPHONE COMPANY

